

gjøringen?)
At myndighetene nektet min familie og meg plass i vårt eget gravsted er vel et tegn på at de ikke er enige i gravskriften på graven: Hvil i fred. At øvrigheten i rettferdsstaten Norge har en slik mentalitet, erindringer meg om en kommentar i 2. Mosebok:

«Ve den øvrighet, der av menneskefrykt, skremt av mengdens skrik, ikke våger å nekte urettferdige krav». Disse ord ble sagt for ca. 2000 år siden, og de norske myndigheter nå i 1946 har den oppfatning at et menneske skal forfølges selv etter døden», skrev Hildisch dengang.

Ett er sikkert: En nyttigere mann for Norge enn generalkonsul Hildisch har vært, kommer neppe til å ligge der og skammen over denne kirkelige «handling» kommer også til å ligge over den eventuelle kjøper av gravstedet.

Det nidkjære Erstatningsdirektoratet.

SELV ENKENS SKJERV SKAL INNDRIVES

Av en skrivelse fra Erstatningsdirektoratet skal vi gjengi et utdrag som er betegnende for dets nidkjærhet:

Ved tilleggsutpantning har vi fått utlegg i Deres bankinnskudd i pålydende (det dreier seg her om en encifret sum) samt aktier i NN pålydende (her er det også tale om en liten sum). Vi tør be om at innskuddene blir transportert til avdrag på Deres ansvar overfor Erstatningsdirektoratet. Såfremt De ikke frivillig går med på en sådan transport, ser vi oss nødt til å begjære innskuddet anvist Erstatningsdirektoratet til innkrevning og aktiene solgt gjennom namsretten, men dette vil bare påføre Dem ytterligere omkostninger.

Denslags sendes til folk som intet har og hos hvem intet er å ta uten enkens siste skjerv. — «Bødlen», den stakkars sakfører som frivillig har tatt på seg denne jobben, hevder naturligvis, at han bare gjør sin forbandede plikt, men det sa også torturistene under okkupasjonen, og det fikk de svi for etterpå.

kjøpekontrakt om kjøp av Drammensveien 61 og Gabels gt. 12, Oslo, på vilkår som angitt i kontrakten. Vedtektene er av 8. mai 1946». Da de store gutta på dette tidspunkt kanskje ville stå litt bak kulissene heter det så punktløst: «Bekjentgjørelse til aksjonærene skjer ikke i offentlige tidender. Selskapets styre består av 1 medlem, som innehar selskapets signatur.

Til styre er valgt overretts-sakfører Erling Simonsen, Kirkeveien 100 B, V. Aker».

DEN 17/8 48 MA APENBART HIMMELEN ha sett mer skyfri og Hildisch-fri ut, for herskapene, for da blir anmeldt nytt styre i A.s Drammensveien 61, bestående av: 1. Skipsmegler Axel Borgval Lorentzen, formann. 2. Malermester Torleiv Kopperud. 3. Ekspedisjonssjef Kai Knagenhjelm, og varamann arkitekt Eyvind Moestue, «samtlige adresse Drammensveien 61, Oslo».

Aksjekapitalen viser seg å utgjøre ca. 10 pst. av den for Potemkin opplyste kjøpesum, kr. 320,000 — en «hyggelig» pris.

SALGET BLE FORETATT UTEN NOE SOM HELST samtykke av den fengslede eieren, uten at generalkonsul Hildisch var dømt, hva han aldri ble! — Uten off. tvangsauksjon, uten kunngjøring. Inntil annet blir opplyst står tilsynsmannen i Hildischboene, h.r.adv. Gunnar Mellbye, Tollbodgt. 32, Oslo som eneansvarlig, sammen med Erstatningsdirektoratet, for dette i Norge eksempløse slag mot gammel rettsskikk. En slik opp-treden hadde selvsagt ikke vært mulig, hvis ikke pressen i agitatorisk øyemed systematisk hadde fordreiet kjensgjerninger og hisset til hat mot de vergeløse.

Fra å prestere en dåd i det dunkle, ved salget av 61, gikk man ved nedringen av huset, m. v. i oktober—november 1946 over i åpen aksjon. A rive ned et hus under disse omstendigheter er en utilbørlighet uten sidestykke.

ER DET IKKE NA PA TIDE at det offentlige setter seg i sving for å granske denne graverende sak for å bringe på det rene hvilket rettsgrunnlag herr Mellbye og Erstatningsdirektoratet mener å stå på. Istedenfor å granske, arrestere og sjikanere de menn og den avis som bringer selsomme fakta til offentlighetens kunnskap, bør man nå på kriminalteknisk basis etterforske de

Disse betraktninger betyr selvsagt ikke at vi skal sitte med hendene i skjødde og oppgi å forsvare oss med den begrunnelse at det allikevel ikke nytter i det lange løp. Tvertimot. Vi må hurtigst mulig bygge opp det sterkest mulige forsvar. Vi håper og tror at dette arbeide er i gang. Det som er sakens kjerne er at vi ved siden av et sterkt forsvar må ha sikkerhet for at vi ikke blir stående alene. Det er dette Norges storting har innsett. Det er derfor det har gitt sin tilslutning til Norges deltakelse i Atlanterhavspakten.

«Slikt er vel enestående i all verdens krigsførsel og i verdenshistorien i det hele tatt. Vår divisjonssjef, det varmhjertede menneske, soldaten som mistet så meget gjennom krigen, general Hvinden Haug, uttalte i sin siste dagsbefaling til divisjonen at det var vår plikt å være like straight mot tyskerne som disse var mot oss.»

— — — Herr Gysler har neppe noen sjanse til forfremmelse i den nåværende «norske hær»? For det tilfelle at den store krigshistoriker oberst Johannes Schnitz skulle — i galvaniserende hensikt — ha pepret sine skildringer av fektningene i Norges 62 dagers krig vel meget med kamp og ugemytlighet, henledes hans oppmerksomhet her ved på herr rittmester Gyslers interessante skildring, ikke minst av forhistorien til kampen ved Tungen!

menn og de institusjoner som har ført an i tilintetgjørelsen av Dietrich Hildisch, hans hustru og hennes arvingers eksistens og formue.

Det bør straks nedsettes en kommisjon med en uhildet mann i spissen som f. eks. prof. Jon Skeie, hvis han er villig. (Kanskje også overløse Scharfrenberg). Til å lede den kriminaltekniske etterforskning kunne f. eks. brukes overbetjent ved Oslo Kriminalpoliti, herr Hafredal. Han satt i over to år i tysk fengsel under krigen, så hans nasjonale holdning er vel i orden. Som hittil å bruke menn som har vært implisert i det såkalte landsvikoppgjør på den aktive siden, virker nok ikke lengere betryggende på almenheten, etter de opplysninger som er fremkommet.

Det forhold at man kan rive en fengslet, udømt, syk gammel manns hustrus hus ned upåtalet etter at man har tømt det for kunstsatter og innbo — et slikt forhold truer hele vår rettsorden. Hvis det da i det hele tatt er noe igjen av den.

Det er ikke denne avis og de menn som bringer dette forhold frem som truer rettsordenen her i landet. Tvertimot!

Disse betraktninger betyr selvsagt ikke at vi skal sitte med hendene i skjødde og oppgi å forsvare oss med den begrunnelse at det allikevel ikke nytter i det lange løp. Tvertimot. Vi må hurtigst mulig bygge opp det sterkest mulige forsvar. Vi håper og tror at dette arbeide er i gang. Det som er sakens kjerne er at vi ved siden av et sterkt forsvar må ha sikkerhet for at vi ikke blir stående alene. Det er dette Norges storting har innsett. Det er derfor det har gitt sin tilslutning til Norges deltakelse i Atlanterhavspakten.

De som i den siste krig satte livet inn i kampen mot kommunismen kan ikke unngå i denne beslutning å se en bekreftelse på at deres syn var det riktige. Den vestlige sivilisasjon må være på vakt mot ethvert forsøk fra kommunismens side på å flytte slavestemplets merkepele vestover. Det er mangt og meget som ikke er som det skal være på denne side av jernteppet. Men det er atskillig verre på den annen side.

Det er slett ikke gitt at vi noensinne vil oppleve «den tredje verdenskrig». Utviklingen kan komme til å gå i den retning at folkene i landene bak jernteppet reiser seg til motstand mot sine regjeringer og gjennomfører demokratisk styresett. Men man skal ikke stole på slike ønskedrømmer, slik som svenskene øyensynlig gjør. Statsminister Erlander sa jo i en utenrikspolitisk debatt at visse nasjoner kanskje ville la seg inspirere av det svenske samfunnssystem. Det ville være utmerket. Men vi kan ikke stole på det vil gå slik.

Derfor er vår nåværende utenrikspolitikk den eneste riktige. Og jo før alle i gruppe nr. 1 blir klar over det, desto bedre. Det har ikke noe å gjøre med «magekryperi» over vestmaktene.

Notagene.

Myrdet mannen —

(Forts. fra side 1)

vevserelse mens hans hustru lå i sengen og så på.

Morderne — to karer fra Kp. Linge gikk deretter til åtak på hustruen, som ble bunnet og kneblet og til slutt kastet de et tungt strikketeppes over henne — slik at hun holdt på å kveles. Hun klarte imidlertid å rulle seg ut av sengen. Da folk fant henne lå hun bevisstløs på gulvet.

Alle som kjente den myrdede,

en med egen gård, eller med litt formue for kjøp av mindre gård. Gjerne fra Trøndelag. Bill. mrk. «Sankthans 1950 nr. 213».

Øvet landarbeider

får post på middelstor gård i Trøndelag. Bill. mrk. «Nr. 218».

Altmuligmann

som har fått stilling i Oslo i sommermånedene, søker losji. Er evt. villig til å dele med en annen, og kan gjerne stille værelset selv. Bill. merk «Rolig og pålitelig nr. 217».

forstod ikke hvorfor han skulle lide denne fryktelige skjebne. — Men allerede da ble det hevdet at han var blitt offer for en meningsløs og folkerettstridig hjemmefrontdom.

Etter de opplysninger vi har innhentet i forbindelse med dette mord, viser det seg at J. S. høsten 1944 ble tvunget til å være med en tysk patrulje på en skistreif i fjellet. Det var en oberlt. som var leder for den tyske patrulje, og denne oberlt. uttalte en tid etter at J. S. var blitt myrdet, at det var med en trusel om at tyskerne ville svi av alle hyttene og setrene rundt om på fjellet at J. S. ble med. Til å begynne med hadde han nektet, men da den tyske offiser fremsatte denne trusel, mente J. S. at det var hans plikt å avverge dette. Den tyske offiser uttalte også, at J. S. var helt ubrukbar og han hadde ikke det ringeste kjennskap til det tereng de gikk i, slik at tyskerne måtte bruke kart og kompass. — Han gikk uvillig med og han var ikke til nytte på noen måte.

Hjemmefronten som på den tid hadde noen mann liggende i dekning rundt om i det distrikt tyskerne forsøkte å undersøke, ble med en gang mistenksom, og resultatet av deres mistenksomhet førte til et brutalt mord på et uskyldig menneske.

Idag nytter det ikke å unnskyldte seg med at mordet var nødvendig for å avverge en større ulykke. Med litt undersøkelse hadde hjemmefrontens ledelse lett fått rede på at J. S. ikke var noen agent for tyskerne. Men istedet for å undersøke mannens forhold gikk de avsted og myrdet ham. En forbrytelse som roper på rettferdig oppklaring og rettferdig straff.

Vår hjemmelsmann uttaler at navnet på en av morderne er kjent av ham.

Gårdsarbeide

Tidl. NS,-gbr. søker en mann i ca. 40-årene — rolig og omgjengelig — vant med gårds og kreaturstell samt jordbruk, liten besetning, traktor utfører det vesentligste av jordarb., greie forhold, roligt, men sentralt sted. Bill. mrk. «Real» nr. 225.

Sæterbudeie.

Plass for sæterbudeie i sommer. Nye hus. Melkeleveranse, bilvei. — Bill. mrk. «Løttvint stell» nr. 224.

Forretningsdrivende

Tidl. NS-kjøpm., 48 år, gift, f.t. arb. som lagersjef, søker forb. med eldre kjøpm. for arr. som bestyrer e. leie, event. senere overtakelse. Har eget hus for fam. De beste anbefalinger has. Ordens- og avholdsmann. Sak oppgj. — B. mrk. «Lysere framtid for familien» nr. 223.

Overretts sakfører N. E. STENERSEN Drammen

Erik Børresensgt. 4. Tlf. 4348
Kontoret er stengt hver mandag.

Plass ledig.

Gjenta og gut får plass på fruktgard fra 1ste juni. Søknad med vitnemål og lønskrav sendes inn.

Hans Fosshagen,
Leikanger, Sogn

Les ikke denne annonse.

for De kan vel likevel ikke hjelpe oss. Vi er et ungt barnl. ektepar som s. et lite rede. Hvis De tross alt har noe å avse i form av husrom uansett hva, så legg vennligst ned billett. I eller i nærh. av Oslo. Vi er helt fortvilet! B. m. «Sikker betaler nr. 216».

Til hygge og nytte.

To eldre søsken, bror og søster, med enkle vaner, søsteren litt nervøs, men snill og rolig, søker litt hjelp i husholdningen. Billett med betingelser til: «Husholderske nr. 220».

Løssalgpris 25 øre

Nordmørspostens Trykkeri